

Her Mum Kendi İçine Akar 1

– EMİ ÖZTÜRK · 26 Kasım 2022

Dışardan
Hele uzaktan bakınca
Anlaşılmada
Yanar için için
Ve üstelik aydınlatır
Amma
Her mum
Kendi içine erir

Tuz yuttu gözlerim
Oysa tuzluydu zaten
Gözyaşlarım
Takvimleri yırtarken ellerim
Evrenin tüm hiçliğini
Kutsal kaselere doldurup içtim
Hicran nağmeleri
Küskün şimdi
Eski taş plaklarda bile

Tütsü kokuları dolmuş vicdanlara
Yürek hazin
Suskun
Ama bir o kadar onurlu
Yine kendi dergahında

Kum saatinin son kum tanesi
İhanetlerin
Ve Aldanışların
Son deminde
Ağyar olan eylesin
Eyleyebildiği kadar
Ne gam
Pirler semahın'da
Cân olan
Candan olan eyler
Ne Yaman
Yağran olan eylese
Neyler

Güvercinler uçarken karanlığa
Sessizliğin diline dolanır akşamlar
Gönlümde ki aymazlıkta bulanır
Ahmak ıslatan yağmurlar
Nâsibadan almışım lokmayı
Unutmalyım masiva yalnızlığımı
Mum olup kendi içime akmalyım gayrı

Tarifi imkânsız ıstırabım
Ağır geliyor acılarım hiçlik diyarına
Denizlerde medcezir olmuş
Dört divana sığmayan dünyam
Lâcivert gülümser sorgusuzca
Dudaklarım asılı kalmış
Ve bir yarım ezgi.